

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Του ΚΩΣΤΑ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

Ενόψει της συνάντησης
των δύο ηγετών

ΛΙΓΟ πριν την κορύφωση του καλοκαιριού, οι δύο ηγέτες, συμφώνησαν ότι ήλθε επιτέλους ο καιρός να ξανασυναντηθούν και αυτό είναι αναμφίβολα, ένα θετικό γεγονός.

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ όμως είναι γιατί θα ξανασυναντηθούν, τι θα πει ο ένας στον άλλο και το πιο σημαντικό, αν αυτή η συνάντηση θα αποτελέσει ένα ουσιαστικό βήμα για να βγούμε από το δίχρονο τέλμα στο κυπριακό ή θα είναι μία επανάληψη από τα ίδια των προηγούμενων 4-5 συναντήσεων τους, στην μετά το Κραν Μοντανά εποχή.

ΓΙΑΤΙ αν είναι οι δύο ηγέτες να βρεθούν και πάλι για να επαναλάβουν εαυτούς και τις γνωστές τους θέσεις, όρους και προϋποθέσεις, που εδώ και δύο χρόνια επαναλαμβάνουν, είτε στις κατ'ιδίαν συναντήσεις τους, είτε στον δημόσιο λόγο τους, είτε στις κατά καιρούς επιστολές τους προς τον ΓΓ του ΟΗΕ, ας μην μπουκνών καν στον κόπο, να συναντηθούν.

ΟΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ των δύο ηγετών δεν είναι ούτε αυτοσκοπός, ούτε και πρέπει να γίνονται, απλά για να γίνονται. Είναι χρήσιμες, αναγκαίες και εποικοδομητικές, μόνο αν αφήνουν αποτέλεσμα πίσω τους.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ είναι και οι δύο και έμπειροι πολιτικοί και έντιμοι και ειλικρινείς, είμαι βέβαιος ότι αναγνωρίζουν και παραδέχονται ότι η τακτική που ακολούθησαν στις προηγούμενες αυτές συναντήσεις τους, όχι απλά δεν οδήγησε πουθενά, αλλά και παγίωσε ακόμη περισσότερο τα πράγματα.

ΣΤΙΣ ΛΙΓΕΣ λοιπόν μέρες που απομένουν, μέχρι να συναντηθούν, εκείνο που οφείλουν να κάνουν, αν θέλουν αυτή η συνάντηση να έχει ουσιαστικό αποτέλεσμα, είναι να αναζητήσουν για να θέσουν ενώπιος ενωπίω, όχι εκείνα που τους χωρίζουν και τους απομακρύνουν, αλλά εκείνα που τους ενώνουν και κυρίως μπορούν να τους φέρουν και πάλι, το συντομότερο δυνατό, στο τραπέζι του διαλόγου.

Η ΣΙΩΠΗ του Αντόνιο Γκουτέρες στις τελευταίες επιστολές τους με τις οποίες ζητούν σύγκληση νέας διάσκεψης, είναι κάτι περισσότερο από εύγλωττη. Καμία διάσκεψη, όσο και αν την θέλουν και επιζητούν και οι δύο, δεν μπορεί να ξαναγίνει, αν δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις και οι ασφαλιστικές δικλίδες, για να έχει αυτή επιτυχία.

ΚΑΙ ΑΥΤΕΣ τις προϋποθέσεις μπορούν να τις δημιουργήσουν, μόνο μέσα από την επικείμενη συνάντησή τους και αν μετά από ένα ειλικρινή διάλογο καταλήξουν σε ένα ενυπόγραφο κοινό ανακοινωθέν-συμφωνία, που να διασκεδάζει κάθε ανησυχία και επιφύλαξη του ΓΓ και να δημιουργεί μία πραγματική βάση που να δικαιολογεί επανασύγκληση διάσκεψης.

ΕΙΜΑΙ εξ εκείνων που παρά τις κατά καιρούς παλινδρομήσεις και λάθη των δύο ηγετών, εξακολουθώ να πιστεύω, ότι παραμένουν προσηλωμένοι στον στόχο της λύσης του κυπριακού, που με τόση θέρμη, πάθος και εποικοδομητικό τρόπο, υπηρέτησαν στην προ του Μοντ Πελεράν και Κραν Μοντανά, περίοδο.

ΓΙ ΑΥΤΟ, ας αξιοποιήσουν τις επόμενες λίγες μέρες, έχοντας ένα και μοναδικό στο μυαλό τους: Πως η περίοδος των τακτικισμών πρέπει επιτέλους να τελειώσει και ήλθε η ώρα να ξαναγίνουν οι ίδιοι, πρωταγωνιστές και καταλύτες, των εξελίξεων.

ΦΩΤΟ-ΛΗΨΕΙΣ

Καλλιτέχνες στην κινεζική επαρχία Hengnan «παίζουν» με λιωμένο μέταλλο δημιουργώντας ένα εντυπωσιακό θέαμα. (REUTERS / CHINA STRINGER NETWORK)

ΧΩΡΙΣ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΕΣ

Η κατοχή και το χρέος μας

Του
ΑΝΔΡΕΑ
ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ*

αντιξοότητες τεράστιες. Δεν έχουμε όμως το δικαίωμα να υποκύψουμε. Για την εθνική και φυσική επιβίωση του Κυπριακού Ελληνισμού, ως ελάχιστος φόρος τιμής στους ηρωικούς νεκρούς που έπεσαν υπέρ Ελευθερίας αλλά και ως ύψιστο χρέος για τις γενιές που έρχονται, θα πρέπει να προσπείσουμε την Κυπριακή Δημοκρατία. Και να αγωνισθούμε για την ολοκλήρωση της ανεξαρτησίας της.

Σαράντα πέντε χρόνια μετά ο Κυπριακός Ελληνισμός εξακολουθεί να βιώνει τις τραγικές συνέπειες του εγκλήματος του 1974. Και το μέλλον παραμένει αβέβαιο. Πέραν τούτου στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής υφίσταται σήμερα ένα τρικυμώδες τοπίο. Η ΕΕ, στην οποία είχαμε εναποθέσει πολλές ελπίδες, αντιμετωπίζει πολυδιάστατες προκλήσεις, ενώ παράλληλα δεν είναι ακόμα μια ολοκληρωμένη γεωπολιτική οντότητα. Η Τουρκία συνεχίζει αποκάλυπτα όχι μόνο να κατέχει το βόρειο τμήμα της Κύπρου αλλά ταυτόχρονα και να μην

αναγνωρίζει δικαίωμα ύπαρξης στην Κυπριακή Δημοκρατία. Δεν είναι υπερβολή να λεχθεί επίσης ότι η Τουρκία διεξάγει ένα υβριδικό πόλεμο εις βάρος της Κυπριακής Δημοκρατίας. Στη σημερινή συγκυρία συνεχίζει τον εποικισμό, την ισλαμοποίηση των κατεχόμενων εδαφών και διοχετεύει προς τις ελεύθερες περιοχές παράνομους μετανάστες από τρίτες χώρες. Ταυτόχρονα αμφισβητεί έμπρακτα τα κυριαρχικά δικαιώματα της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Αποκλειστική Οικονομική της Ζώνη. Σε σχέση με την πρόταση του Τουρκοκύπριου ηγέτη Μ. Ακιντζί για συνδιαχείριση των ενεργειακών πόρων υπογραμμίζω ότι η δική μας πλευρά θα πρέπει να τοποθετηθεί ολοκληρωμένα και τεκμηριωμένα. Μπορούμε να υποδείξουμε ότι το δικαίωμα της τουρκοκυπριακής κοινότητας να έχει λόγο στο ζήτημα αυτό απορρέει από το Σύνταγμα του 1960. Όμως αυτό δεν μπορεί να εφαρμόζεται αποσπασματικά. Τα δικαιώματα συνοδεύονται και από υποχρεώσεις. Στα ίδια πλαίσια είναι σημαντικό να συζητηθεί η οριοθέτηση της ΑΟΖ της Κυπριακής Δημοκρατίας με αυτή της Τουρκίας. Πέραν του εθνικού ζητήματος, η Κύπρος βρίσκεται στη δίνη μιας πολιτικο-κοινωνικο-οικονομικής κρίσης αλλά και βαθειάς αξιακής κρίσης - μια κρίση η οποία, μεταξύ άλλων, οδηγεί τους ανθρώπους στον άκρατο ατομικισμό και στην έλλειψη διάθεσης

κοινών αγώνων για την επίτευξη συλλογικών στόχων. Έτσι δεν πρέπει να μας εκπλήττει το γεγονός ότι οι πολίτες αυτής της χώρας αισθάνονται απαξίωση για την πολιτική ενώ έχει μειωθεί και η εμπιστοσύνη προς το κράτος. Τα δεδομένα είναι δύσκολα και το ανισοζύγιο δυνάμεων παραμένει και σήμερα τεράστιο. Οι κίνδυνοι δεν προέρχονται μόνο από τις δυνάμεις που απειλούν την ανεξαρτησία, κυριαρχία και εδαφική ακεραιότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας αλλά και από τον κακό μας εαυτό. Υπάρχουν όμως τα εργαλεία πολιτικής για να εξέλθουμε από τα αδιέξοδα. Είναι καθοριστικής σημασίας η επιστράτευση του ψυχικού σθένους αλλά και της γνώσης στην προσπάθεια προώθησης αποτελεσματικής και αξιοπρεπούς διακυβέρνησης. Με αυτό το σκεπτικό θεωρώ ότι αποτελεί υπέρτατο καθήκον μας να πορευτούμε με εντιμότητα, συλλογικότητα, σεμνότητα, υπομονή, αποφασιστικότητα, αλληλοσεβασμό, αξιοπρέπεια, αυτοπεποίθηση, αλληλεγγύη, δικαιοσύνη και με πίστη στην τελική δικαίωση. Μόνο έτσι είναι δυνατό να έλθουν καλύτερες μέρες και να εορτάσουμε την ολοκλήρωση της ανεξαρτησίας της Κυπριακής Δημοκρατίας. Απαραίτητη αν και όχι επαρκής προϋπόθεση για την ευόδωση των στόχων μας είναι η διαφύλαξη της ελεύθερης Κύπρου ως κόρη οφθαλμού.

*Πρόεδρος Κυπριακού Κέντρου Ευρωπαϊκών και Διεθνών Υποθέσεων και Τμήματος Πολιτικών Επιστημών

ΓΛΩΣΣΙΚΑ ΠΑΡΕΡΓΑ

Του ΑΛΕΚΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Ερωτηματικά, ερωτήματα και ερωτήσεις

Συχνά στον δημοσιογραφικό λόγο χρησιμοποιούμε τη λέξη ερωτηματικό με τη σημασία «ερώτηση - απορία». «Η καταχρηστική αυτή σημασία φαίνεται να αφορά μόνο στον πληθυντικό ερωτηματικά: παραδείγματα: τεράστια ερωτηματικά εγείρονται σχετικά με τη βιωσιμότητα του κλάδου. Νέα ερωτηματικά προκάλεσε η παραίτηση του αρχηγού της Αστυνομίας». (Λεξικό των Δυσκολιών και των Λαθών στη χρήση της Ελληνικής, Γ.Μπαμπινιώτης). Τα πιο πάνω, όμως, θα μπορούσαν να αναδια-

τυπωθούν ορθά ως εξής: Ερωτήματα εγείρονται σχετικά με τη βιωσιμότητα του κλάδου. Νέα ερωτήματα προκάλεσε η παραίτηση του αρχηγού της Αστυνομίας (ibid) Η λέξη ερώτημα χρησιμοποιείται στη θέση της λέξης ερώτηση (ερωτήσεις) όταν γίνεται αναφορά σε θέματα που γεννούν απορίες και αποτελούν προβλήματα ή μείζονα ζητήματα: Παραμένει ανοικτό το ερώτημα ποιος θα αναλάβει τις ευθύνες της χρεοκοπίας. Καυτά ερωτήματα απύθυνε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.